

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome In Qvatvor Lib. Sententiarvm M. Petri Lombardi

Spina, Claudius de

Parisiis, 1551

32. de ablutione peccati originalis per baptismum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38840

DE ABLVTIONE PECCATI
originalis per baptismum.DISTINCT. Trigesimæsecundæ
CAP. Primum.*Originale peccatum duobus modis dimittitur
scil. extenuatione sui, & solutione reatus.*

Superest inuestigare quomodo origina-
le peccatū in baptismo dimittatur, cum
etiam post baptismum remaneat concu-
piscencia, quæ antè fuerat. Vnde videtur vel
peccatum originale non esse cōcupiscentiā,
vel ipsum non remitti per baptismum. Di-
cendū ergo ipsum duplici ratione dimitti in
baptismo: quia per gratiam baptismi vitium
concupiscentiæ debilitatur atque extenua-
tur: ita vt iam non regnet, nisi consensu red-
datur ei vires: & quia reatus ipsius soluitur.
Vnde Aug. lib. de bapt. paruul. Gratia per
baptismum id agitur, vt vetus homo crucifi-
gatur, & corpus peccati destruatur. nō vt in
ipsa viuente carne, concupiscencia resperfa
& innata repente absumatur & non sit: sed
ne obsit mortuo quæ inerat nato. Nā si post
baptismum vixerit in carne, habet concupi-
scentiam cum qua pugnet, eamque, adiuuan-
te deo, superet: si tamen non in vacuum gra-
tiam eius suscepit. Non utiq; hoc præstatur
in baptismo, nisi fortè miraculo ineffabili

T

abert

V. Aug. de bapt. paruul.
H. S. m.

27.

10.

rom. 6.

2 cor. 5.

creatoris: vt lex peccati, quæ est in mēbris nō
 stris, prorsus extingatur & non sit, sed vt
 quicquid mali ab homine factū cogitatū-
 que est, totum aboleatur, ac velut factum nō
 fuerit habeatur. Ipsa verò concupiscentia, so-
 luto reatus vinculo, quo per illam diabolus
 animam retinebat, & à suo creatore separa-
 bat, maneat in certamine. Ecce hic aperte
 ostendit ea ratione dimitti in baptismo, nō
 quia non remaneat post baptismū, sed quia
 reatus in bapt. aboletur. Deinde ipse ostēdit
 eo modo etiā dimitti, quia per baptismi gra-
 tiam concupiscētia ipsa mitigatur & minui-
 tur, in eod. lib. ita dicens: Lex carnis, quam
 Apost. appellat peccatū, cum ait, Nō regnet
 peccatum in vestro mortali corpore, non sic
 manet in membris eorū qui ex aqua & spi-
 ritu renati sunt, tāquam non sit eis facta re-
 missio, vbi omnino plena fit remissio pecca-
 torum: sed manet in vetustate carnis tanquā
 superatum & peremptū, nisi illicito cōsensu
 quodammodo reuiuiscat, & in regnū pro-
 priū dominationēque reuocetur. Hic aper-
 tē insinuatur in baptismo cōcupiscentiā de-
 bilitari, ex quo & dicitur dimitti, non solūm
 ideo q̄ reatus ibi absoluitur. Quē remissio-
 nis modum aliis etiam pluribus testimoniis
 scriptura edocet.

Quæstio.

*An fœditas quam caro ex libidine coitus
 contraxit, per baptismum diluatur.*

2. 94. b. l. 7.
 101. a.
 72. a.
 2.

20m 8. d.

hinc 11. r. d.

1. *orini'o*

Quibusdam videtur q̄ sicut anima à reatu purificatur, ita & caro ab illa pollutione purgetur: vt sicut duobus completur ministeriū baptismi, scil. aqua & spiritu: ita hi duo purgentur, anima scil. à reatu, & caro ab illa contagione. quod quidem probabile est. Alij verò putant tantum animam ibi mundari: carnem verò ab illa fœditate non purgari. Si verò remanet illa fœditas vsque ad procreationem filiorū, quæ fit in concupiscētia carnis, videtur natura carnis magis ac magis corrūpi: & magis videtur corrupta caro prolis quàm parētis: quia de carne pollutionem quam habuit à conceptu, retinēte polluta trahitur, & in concupiscētia cōcipitur, vnde & polluitur. Et ita ex duplici causa cōtaminatur. Vnde maior videtur pollutio carnis in prole, quàm fuerit in parente. Ad quod illi dicunt, quòd licet caro prolis ex carne fœda seminetur, & in concupiscētia concipiatur: non tamen fœditatem maiorem trahit, quàm caro vnde seminatur habuit. Quauis etiā si fœdior atq; immundior fit caro prolis, & ideo magis corrupta quàm caro parentis: nō tamen inde (vt aiūt) fit præiudicium veritatis: quia nec absurdū esse dicunt, si carnis natura magis in posteriorib⁹ corrupta trahatur, neq; ex ipsa magis corrupta, anima magis inficiatur.

T ij

*Questio. An concupiscentia, quæ post baptismum remanet,
& tantum pœnalis est, ante baptismum
verò pœna erat & culpa, sit vel à
Deo auctore, vel ab alio.*

*lib. 1. dist. 38.
cap. 1.
2. ff. 92. b.
95. b.
120. b.*

Ad quod breuiter respondentes, dicimus quod in quantum pœna est, Deum habet auctorem: in quantum verò culpa est, diabolum, siue hominem habet auctorem.

*Questio. C A P. 2. Quæ iusticia anime in mundicia
create culpa originalis imputetur,
quum non possit vitare.*

*Propter originale
quodlibet natura
in se voluntarium
fol. 143. b.
197. a.*

Hic quæstioni rectius responderi potest illi imputari anime illud peccatum, quod ex corruptione corporis inuitabiliter trahit: quia (vt ait Aug. lib. de Ciuit. Dei) non fuit corporis corruptio quæ aggravat animam, causa primi peccati, sed pœna. Nec caro corruptibilis animam peccatricem fecit, sed peccatrix anima carnem corruptibilem fecit. Deus autem, qui animam ipsam sine macula fecit, altitudine iudiciorum suorum corpori corrupto coniunxit, ex quo maculam peccati contrahendam præsciuit, nec tamè iniuste id fecit. Ipse enim non incongrue humanæ conditionis modum quem à principio instituit (licet hominum peccata intercesserint) sine immutatione continuè seruat. Vnde patet peccatum originale posse rectè dici & necessarium & voluntarium.

Necessarium quidem, quia vitari nō potest:
Voluntariū autem, quia prima hominis ma-
la voluntate contractum: quod factū est tan-
dem posteris quodam modo hæreditarium,

Ca. 15. vt dicit Aug. lib. 1. Retractatio.

C A P. 3. *An anima talis sit ante ba-
ptismum, qualis à deo creatur.*

Questio.

AD hoc dici potest, quòd nō omnino ta-
lis est, qualem eam Deus fecit, quoniā
~~bonitatem naturalē ei sine corruptio-~~
~~ne indidit, quam propter peccatum penitus~~
~~non amittit, sed vitiatam habuit.~~ Sicut enim
quis pollutas habens manus, non tale ha-
buit pomum, quale ego dedi mundis mani-
bus: ego enim dedi mundum.

Simil

*An omnes anime ex creatione æquales
sint, an aliæ aliis excellentiores.*

Questio.

Pluribus non irrationabiliter videtur, q̄
ex ipsa creatione aliæ aliis excellētiore
sint in naturalibus donis, vt in essentia: Alia a-
liis fit subtilior, & ad intelligendum memo-
randumque habilior, vtpote acutiori inge-
nio & perspicaciori intellectu prædita.
Quod non improbabiliter dicitur, quum in
angelis ita fuisse constet. & licet naturali-
bus donis aliæ præ aliis polleant, tamen an-
te baptismum à corpore discedentes, parem
pœnam, & post baptismum statim æqualem
coronam sortiuntur. Quia ingenij acumen

Ortl. 2. lb. 1.
f. 100.

T iij

E P I T O M E

vel tarditas, præmium vel pœnam in futuro non collocat.

DE PECCATO ORIGINALI quantum ad numerum.

DISTINCT. Trigesimætertix
CAP. Primum.

Vno tantum peccato primi parentis, & non pluribus peccatis parentum ordine subsequentium parvuli obligati sunt.

Superioribus adiiciendum videtur, an peccata patrum præcedentium ad parvulos transeant. Sicut illud primi hominis delictum in omnes carnaliter genitos diximus redundasse. Nam August. in Enchi. ^{ca. 47.} videtur approbare peccata parentum præcedentium imputari parvulis: non omnium tamen qui fuerunt ab Adam (ne importabili æternæ pœnæ sarcina gravarentur parvuli) sed tamen eorum parentum, qui eos à quarta generatione præcesserunt, iuxta illud, Ego sum Deus visitans iniquitates patrum usque in tertiam & quartam generationem. ^{exo. 33} Quæ Augustin. dixit non asserendo, sed diuersorum opiniones referendo: alioqui ipse sibi ipsi contradicere ostendit.